

Izhaja

vsak četrtek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankovani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za Avstro-Ogrsko . . . K 6.—
» Nemčijo . . . » 7-50
» ostalo inozemstvo . . » 9.—
za celo leto.

Naročnina naj se plačuje vnaprej. Posamezna številka velja 16 h.

Za oglasila se plačuje po 10 h, med besedilom po 20 h za 1 cm² vsakokrat; minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 15 h, za parte, zahvale in izjave ter za oglase med besedilom po 20 h za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 4 h, debelo tiskano 6 h za besedo vsakokrat; minimum 40 h. Za izvestilo pri upravištvu 40 h posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvó lista »Mir« v Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26. Poštnohranišnični račun št. 96.232.

Leto XXXVII.

Celovec, 2. avgusta 1918.

Št. 31.

Vsem pravičen.

Za pl. Seidlerjem je postal ministrski predsednik baron pl. Hussarek, ki je bil v Stürgkhovem kabinetu naučni minister in kot tak koroškim Slovincem ni v najboljšem spominu. Kako se bo pl. Hussarek izkazal kot ministrski predsednik, ne homo preiskovalni; pa če bi ga sodili po njegovi preteklosti, ne bi smeli pričakovati kaj dobrega za naš narod. Le eno upamo od njega, namreč da bo vsaj pametnejši kakor je bil njegov prednik pl. Seidler.

Hussarek je v svojem nastopnem govoru v državnem govoru govoril previdnejše kakor Seidler, katerega bi bil prav lahko nadomestoval kak Teufel ali Wolf. Iz Hussarekovih ust smo slišali vsaj nekaj poštenih besed, s katerimi je pridobil Poljake, da so glasovali za proračun. Novi ministrski predsednik je dejal: »Radi pa bi dosegli tudi pri onih, ki zavzemajo odklanjajoče stališče, vsaj ono mero zaupanja, katero si morejo lojalni nasprotniki drug drugemu priznati. Vrhovno vodilo pa mora biti in ostati pravičnost do vseh, do vsakega naroda in do vsake socialne skupine.«

To so gotovo zelo lepe besede, pa od besed do dejanj je včasih tako dolga pot, da je dosedaj še noben avstrijski ministrski predsednik ni premeril. Kdo pod božjim solncem bi še dal kaj na gole besede in zatrdjevanja ministrskih predsednikov, dokler ne vidi dejanj? Saj si še noben ministrski predsednik ni upal izrecno naglašati, da bo kakemu narodu krivičen; celo pl. Seidler s svojim odločnim nemškim kurzom je trdil, da noče biti nobenemu narodu krivičen. In dejanja? Predsednik Jugoslovanskega kluba dr. Korošec jih je nasplošno naštel v svojem znamenitem govoru v proračunski debati 26. julija.

S tega stališča je dr. Korošec povedal tudi jasno sodbo o novem ministrskem predsedniku: Konstatiram, da baron dr. Hussarek ni preklical stališča vsenemškega kurza, čeravno ima še vse ministre, ki so ta kurz podpirali. O izjavi dr. Hussareka, da je za ustavno parlamentarno delovanje, je zato dr. Korošec dejal: »Slišim pač vest, pa nimam vere vanjo. Ravnoisto smo slišali v začetku tudi od ministrskega predsednika Seidlerja, a smo pozneje izvedeli, da zna tudi drugače. Mi Jugoslavi pomnimo novega ministrskega predsednika posebno še zavoljo tega, ker je s tedanjimi tovariši pod Stürgkhovim ministrstvom dobro vedel za vsa preganjanja, katera je moral naš narod v začetku vojske pretrpeti. A kolikor nam je znano, ni imel niti poguma, niti srca, da bi preskrbel po nedolžnem preganjanju žrtvam zadoščenja od strani države. Ti dogodki v začetku vojske na našem jugu nas nepozabno pečejo v dušo. Do danes niso še dovolj preiskani, a še manj popravljeni.

Koliko da so vredne zgolj lepe besede brez dejanj, kaže tudi sicer lep govor poslanca Hauserja v proračunski debati, ki je dejal: »Mi nismo tisti, ki hočejo nad drugim gospodovati. Nikogar nočemo zatirati, skromno hočemo v tej državi eksistirati (živeti), svojo bodočnost si hočemo zavarovati, da se bomo mogli razvijati... Ne zahtevamo ničesar drugega kakor pravičnost za nemško ljudstvo! Pripravljeni smo tudi, biti pravični do drugih. Pripravljeni smo tudi, pobotati se!« Nehote pride človeku na misel, da bi tem lepim besedam po vsem zadržanju krščanskih socialcev med vojsko dostavil besede: Pobotati se — z nemškimi »belangi« in nemškim kurzom! Da jim za tako spravo opozicija ne bo podajala roke, je jasno. Tudi nasproti tej izjavi veljajo besede: Slišim pač vest, a manjka mi vere vanjo!

Ravno iz teh vrst smo slišali toliko zapeljivih besed, dejanj pa nismo videli, pač pa smo bili od dne do dne bolj razočarani! Ravno zadnji čas

smo od te strani slišali toliko varalic, ki naj bi naše ljudi samo premotile, zatrdilo, da nam ponuja vlada narodno avtonomijo! Pl. Seidler jo je sicer svoj čas sprejel v svoj program, pa je ostal kajpada samo pri besedah, pa še to avtonomijo si je mislil samo v okviru sedanjih dežel, ki se danes dá, jutri pa zopet lahko vzame; in kako da bi izgledala ta avtonomija (samouprava) narodov, si ob stališču nemških strank lahko mislimo. Naši poslanci — hvala Bogu — takim besedam niso nasedli, ampak so vztrajali pri svoji majniški deklaraciji. Niso pa nasprotovali temu, da bi vlada z uvedbo narodne avtonomije pokazala svojo dobro voljo, da hoče biti res pravična.

Poslanec dr. Korošec je celo zahteval od vlade, da naj pokaže dobro voljo, potem šele bi mogli naši poslanci vladi zaupati in ji dovoliti proračun.

Toda o tem ni bilo ne duha ne sluha, izvzemši lepih Seidlerjevih besed! Nasprotno! Na zahtevo vsenemcev je Seidler potom odredbe razdelil Češko v okrožja, ker je bilo tako za Nemce dobro, za slovenske dežele je pa to odklonil, tudi ker je bilo to za Nemce dobro.

Na take prazne marnje vladnih podrepnikov, bodisi v nemškem bodisi v slovenskem taboru pač ne bo noben mož poslušal!

Prve znake, kako hoče biti sedanja vlada v dejanju pravična vsem, vidimo iz dejstva, da ni imela v času gladu, solz in trpljenja nujnejše naloge, kakor da je konfiscirala razglednice s sliko dr. Antona Korošca, načelnika »Jugoslovanskega kluba«. Menda se to ni zgodilo po navodilu mariborskega Görtstmayrja, ki je kazal povodom štajercijanske deputacije to sliko cesarju in govoril besede, zavoljo katerih je dvignilo državno pravdníštvo vsled razžaljenja Veličanstva obtožbo.

Edino možato in politično zrelo stališče nasproti novi vladi je v zbornici zavzel dr. Korošec z izjavo: »Vsako vlado bomo presojali po tem, kako stališče zavzema napram osvoboditvi jugoslovanskega naroda od vsake tuje nadvlade. Podpirali bomo samo tisto vlado, ki nam prinese mir, kruh in popolno svobodo!«

Državni zbor.

V petek, 26. julija, so šli poslanci na počitnice, ko se je bilo novemu ministrskemu predsedniku posrečilo, dobiti z izjavo, da bo vsem narodom pravičen, za proračun večino 19 glasov.

Obtožba ministrov.

Zelo ostro so govorili slovanski govorniki k predlogu Češkega Svaza o obtožbi ministrov. Že vnaprej se je vedelo, da predlog v zbornici ne bo dobil večine in je bil predlog torej le demonstracijski. Odklonjen je bil z 213 proti 162 glasovom. Glasovalo se je po imenih. Proti so glasovali vsi Nemci, tudi nemški socialni demokrati, in Ukrajinci; za predlog pa Čehi, Jugoslavi, Vsepoljaki in del Italijanov. Konservativni Poljaki so se glasovanja vzdržali. Dr. Šusteršiča ni bilo v zbornici, posl. Jaklič je pa med glasovanjem zapustil zbornico.

Zelo oster je bil v svojem govoru poslanec Stransky, ki je očital Nemcem, da mislijo na delitev Avstrije, ker nočejo priznati zvezne države, ki je edina rešitev za Avstrijo. Grofa Czernina je imenoval hohštaplérja, zavoljo česar je bil poklican k redu. Veliko se piše, pa tudi namenoma pači sledeča izjava Stranskega: »Če pa Seidler izjavlja, da so Nemci hrbtenica in glava države, tedaj naj zve, da bomo to Cislajtanijo z nemško hrbtenico večno sovražili in jo znali razbiti. (Predsednik Groß pokliče govornika k redu.) Takim političnim namenom ministrskega predsednika napovedujemo boj in taki dr. Seidlerjevi Cislajtaniji bomo znali vedno škodovati.«

Od Slovencev sta govorila dr. Ravnihar in Jarc. Dr. Ravnihar je dejal, da pravzaprav spa-

dajo na zatožno klop vse avstrijske vlade zadnjih 50 let zavoljo svojega neustavnega postopanja. Zavrnil je nemška očitanja, da so Jugoslavi izdajalci in izprašal nemško vest, kakšen da je njen patriotizem: Ravnanje Nemcev po odstopu grofa Czernina, pisava nemških listov o priliki govoric o cesarski dvojnici, oboje je jasen dokaz, da je nemški patriotizem le pogojen. Ali mislijo Nemci, da so dosegli z avdienco štajerskih in koroških odpadnikov zaželjeni uspeh? Ne! Cesarja so nalagali, cela avdienca je bila navadno žaljenje Veličanstva. (Živahno odobravanje pri Slovanih, medklci pri Nemcih.) Sicer pa smo Jugoslavi lahko zadovoljni. Da se vlada poslužuje že tako nemoralnih sredstev, je za nas najboljšje znamenje, da stoji naša stvar dobro.

Zelo v živo je zadel posl. Jarc s svojo izjavo, zakaj da so Jugoslavi nasprotni Seidlerjevi vladi; tudi vsaka bodoča vlada bo doživela isto, če se ne bo prilagodila jugoslovanskemu vprašanju.

Tajne seje.

O treh tajnih sejah poslanske zbornice je bilo izdano uradno poročilo. Predlog poslancev Stančka in dr. J. Korošca je bil sprejet ter je bilo sklenjeno, da se izvoli preiskovalni odsek, ki naj preišče dogodke ob Piavi ter naj v prvi seji poroča v uspehu svojega dela. O teh tajnih sejah se napravi samo en zapisnik, ki se shrani za zbornico.

Na počitnice.

Velikansko je število interpelacij, ki so jih vložili naši poslanci. To je dvojen dokaz: Koliko krivic in nereda je po krivdi vladnih organov v naših deželah in kako delavni in skrbni so naši poslanci.

Kakor hitro je šel državni zbor na počitnice, že dviga hidra (kača) nemškega časopisja svojo glavo s prežečimi očmi in denuncira Slovane, dobro vedoč, da se ne morejo zagovarjati, ker parlament ne zboruje, v časopisju pa zabranjuje cenzura, ki se pod Hussarekom še ni nič omilila. Ko so končali tajne seje v parlamentu, prihajajo nemški listi z izjavami brez dokazov! Vedno enako! »Tagespost« poziva vlado celo na nasilnosti zoper Slovane!

Državno breme.

Finančni minister je predložil proračunski načrt. Izdatki so določeni na 24.320 milijonov kron; ti izdatki naj se pokrijejo z rednimi dohodki 4854 milijoni in z novimi posojili.

Krvne žrtve Slovanov.

Češki poslanec Rydlo je vložil interpelacijo o razmerju krvnih žrtv posameznih dežel. Po izkazih o vojnih poškodovancih z dne 19. avgusta 1917 odpade na Češko 44.983 slučajev, na Dunaj 5781, na Spod. Avstrijo 5947, na Zg. Avstrijo 5785 in Solnograško 1185. Za Češko pride Galicija s 35.014 in Moravska s 14.197 ter Šlezija s 4908 slučajji. Iz teh števil izhaja, da so doprinesle Češka in druge slovanske dežele največje krvne žrtve. Ali naj se češki narod spričo teh groznih krvnih žrtv še nadalje politično in gospodarsko zatira?

Interpelacija

poslancev dr. Korošca in tovarišev na ekscelenci gg. domobranskega in notranjega ministra radi ravanja pliberškega žandarja Drobeža proti majniški deklaraciji.

Znani pliberški žandar Drobež (Drobesh), ki je prvi začel agitacijo proti majniški izjavi Jugoslovanskega kluba v Šmihelu pri Pliberku na Koroškem, sedaj zopet hodi od hiše do hiše po občini Libuče (Loibach), izprašuje, kdo je dal

podpis za izjavo, se zanima, kdo je od hiše ali sorodnikov pri vojaki, in grozi, da bodo morali ljudje k vojakom, na fronto, drugi da ne dobe dopusta itd. Od svojih agitacijskih „patrulj“ se vrača dostikrat tako „rožnat“, da ga komaj noge drže.

Vprašamo:

1. Ali si dovoljuje žandar Drobež to početje iz lastnega nagiba, ali na višji ukaz, in kdo mu ga je dal?

2. Ali je ekselencia gospod domobranski minister voljan, slučaj preiskati in odrediti žandarju Drobežu pouk, da je njegovo početje in vznemirjanje našega ljudstva, ki s podpisom za majniško izjavo Jugoslovanskega kluba ni storilo ničesar nezakonitega, zloraba uradne oblasti, in ga radi tega strogo kaznovati.

3. Kaj bodeta Vaši ekselenci ukrenili v preprečenju vsakega ruvanja vojaških in civilnih oblasti proti majniški izjavi Jugoslovanskega kluba, zlasti na Koroškem?

Dunaj, 25. julija 1918.

Vojska.

Boljševiška vlada se hitro bliža svojemu koncu. Poročevalec „Morgena“ v Moskvi pravi, da do konca leta boljševiki ne bodo vzdržali. Boljševiška uprava je popolnoma odrekla, ker je med boljševiki premalo inteligentnih ljudi. Čehoslovaki, ki so zavzeli Jaroslav, se menda bližajo Moskvi. Zaprli so dovoz živil iz Sibirije in danes je v Petrogradu glad.

Na Francoskem so se Nemci umaknili v red nazaj in so severni breg Marne zasedli sovražniki. Vojni tajnik Baker poroča, da imajo Amerikanci na Francoskem 1 milijon 250 tisoč mož, in da je prevoz ameriških čet meseca julija dosegel 300.000 mož.

Na Italijanskem ni večjih akcij, v Albaniji so naši začeli s protinapadi.

Dnevne vesti.

Knezoškof dr. Hefter — ekselencia. Cesar je imenoval krškega knezoškofa za pravega tajnega svetnika.

Cerkvene vesti. Za kaplana je nastavljen v Porečah ob jezeru g. Peter Granig, g. Leon Nuschei pri Št. Vrbanu pri Glaneku. Prestavljeni so g. Košir Kristo, kaplan v Borovljah, kot provizor v Podljubelj, g. Ignac Muri, administrator v Ločah kot kaplan v Borovlje, g. Franc Kovač, kaplan v Spod. Dravogradu kot provizor v Ukve. G. Posanec Francu, prefektu v Celovcu, je podeljena župnija Št. Jedert v Lab. dolini.

Sodalitas ss. C. J. ima svoj mesečni shod v četrtek dne 8. t. m. v Celovcu. — Sodaliteta ss. C. J. je podaril preč. g. Josip Rozman, župnik v Libeljah, 25 K! Bog plati!

Višji poštni ravnatelj dr. Teodor Sweceny v Celovcu je namesto venca na krsto poslanca Doberniga daroval 30 K za — nemški Schulverein. Ko je g. višji ravnatelj kompetiral za ravnateljsko mesto v Celovcu, ni kazal, da bo deloval za Südmarko in Schulverein, minister je pa zatrdil, da je mož v narodnem oziru nepristranski. Je vedno tako — na Koroškem.

Baron Fries-Skene, tržaški namestnik, je odlikovan z redom železne krone prvega razreda.

Koncert. Odlični slovenski umetnik, c. kr. dvorni operni pevec z Dunaja g. Julij Betetto bo koncertiral v Ljubljani v četrtek, 8. avgusta, v Unijonovi dvorani.

Revolverski napad. Mariborsko dramatično društvo je v Slovenski Bistrici 21. m. m. priredilo koncert. Ko je po koncertu, že v mraku, sedela večja slov. družba na vrtu hotela „Avstrija“, počeli zunaj nekje revolver in krogla se zarije v steno v višini sedečih. Gostje so se umaknili v notranje prostore, ker zunaj niso bili življenja varni. Sama „ljubezen in mir“ sta menda sprožila revolver nad slovensko družbo.

Deželni odkor koroški je razpisal štipendij za 1200 kron na leto, ki se bode podelil Korošcem na novo ustanovljeni mornariški šoli v Trstu, a pripomnil je, da dobé ta štipendij le Nemci. Ker se ta štipendij plačuje ne le z nemškim, ampak tudi s slovenskim denarjem, bi bilo pravično, ako bi se dala dva štipendija Nemcem, tretja pa koroškemu Slovincu. Res je, deželni odbor ima — žalibog — oblast do takega postopanja. Čudno pa se nam le zdi, da pri vsaki priliki hodijo ti gospodje na trg in kriče: Glejte, glejte vsi ljudje, kak' pravično Slovincem je naše srcé!

Poslanec Dobernig †. Poslanec celovškega mesta Jožef Volbenk Dobernig je po daljšem bolehanju na živcih, srcu in ledvicah dne 24. julija ob 1/2 6. uri popoldne umrl v deželni bolnišnici v Celovcu, star 56 let. Z Dobernigom so izgubili

naši narodni nasprotniki zelo delavnega moža, ki se je za vsako, tudi najmanjšo zadevo brigal, vedno pa z nacionalnega stališča. Bil je slovenskega pokolenja, četudi je l. 1910. v državnem zboru zatrdil, da je nemškega rodu, čeprav ima slovensko ime. Njegova mati je bila trda Slovenka z Djekš in tudi njegov oče je bil slovenskega rodu. Dobernig sam je bil pa rojen v Vajčah pri Kotarčah. Nikdar ni pokazal, če zna slovensko; tržaški Slovenci pa so trdovratno trdili, da se je kot urednik pri „Triester Ztg.“ še priznaval za Slovence in se je šele v Celovcu pokazal odločnega nasprotnika Slovincem. V nemških krogih je kot politik vžival velik ugled in je l. 1912. postal predsednik delegacij. Med vojsko je postal načelnik nemškega Nationalverbanda, pa je to mesto zopet odložil, ker med sabo sprtih nemških stranic ni mogel zediniti. Bil je res izredno marljiv in Slovincem nevaren in neizprosno nasprotnik, zlasti zato ker je imel pri avstrijskih vladah vsemogočen vpliv, posebno od leta 1912. Imel je tudi spretno pero, vendar je nemška javnost njegove zmožnosti zelo precenjevala. Saj ni bil dovršil niti cele gimnazije in mu je manjkalo potrebne modroslovne in globlje socialne izobrazbe. Med Nemci je postal bolj znan predvsem s svojimi članki in govori, s katerimi je Nemce opozarjal, da „preti“ Nemcem nevarnost od Slovincem, ki smo se zadnja desetletja v kulturnem in gospodarskem oziru po lastni moči visoko dvignili. Njegovo politično oko je neprestano zrlo na Trst in Berlin. Prosto pot Nemcev (Nemčije) do našega Jadranskega morja, temu cilju je posvetil največ govorov in člankov. Bil je vedno nasprotnik sprave med Nemci in Slovinci, čeravno je venomer trdil, da hočejo koroški Nemci s Slovinci v miru živeti. Le enkrat med vojsko, ko so nemški „belangi“ (zahteve) v državnem zboru doživeli poraz, se je nasproti † dr. Kreku izrazil, da se bo s koroškimi Slovinci vendar le treba sporazumeti. Ko pa se je nemški val zopet dvignil, pa nato ni več mislil, čeravno je še na celovških Volkstagih govoril o miroljubnosti Nemcev napram Slovincem. Nekaj časa je bil tudi predsednik „Südmarke“, upravni svetnik centralbanke nemških hranilnic, upravni svetnik južne železnice, deželni odbornik po smrti Jožefa Lemischa. Njegov pogreb se je vršil v soboto; udeležili so se ga poleg raznih korporacij in javnih funkcionarjev v deželi tudi zastopniki državnega zbora in nemških strank dr. Groß, dr. Sylvester, Markhl, dr. Hölzel. Pogrebne ceremonije je opravil protestantovski pastor Robert John. Njegovo truplo so po njegovi zadnji volji prepeljali v Monakovo, da je sežgá. Pepel bodo položili v častni grob, ki mu ga dá celovška občina.

„Freie Stimmen“ in sežiganje mrličev.

Kakor je znano, odreka katoliška cerkev cerkven pogreb tistim, katerih trupla se po njihovi poslednji volji ne položijo v zemljo po krščanski navadi, ampak se dadó po poganski navadi sežgati. Rajni poslanec Dobernig je kot svobodomelec testamentarično odredil, da se njegovo truplo sežge. S tem se je sam odrekel pravice do cerkvenega pogreba, za katerega mu seve tudi nič ni bilo. Zato pogrebnih molitev tudi ni opravil katoliški duhovnik, ampak protestantovski pastor, ki je menda tako nekak „Mädchen für alles“ v verskem oziru. „Freie Stimmen“ so porabile to priložnost, da bi katoliški veri eno zasolile. V 171. št. pišejo: Kakor se sliši, je knez in škof dr. Adam Hefter obžaloval, da je moral umrlému odreči cerkven pogreb, ki bi ga bil rad sam izvršil. Za evangeliško cerkev in evangeliško duhovščino, ki uči isto vero o Bogu in Kristusu (kaj še!), ti načelni pomisleki proti sežiganju niso bili.

Dr. Aleksander Pupovac †. V Milštatnu je umrl 24. julija dr. Aleksander Pupovac, advokat na Dunaju, še ne 53 let star. Svoj čas je bil deželni poslanec na Koroškem, izvoljen v Labudski dolini. Bil je na glasu kot izborni govornik. Ko je pa pri državnozbornih volitvah propadel, se na Koroškem ni več udeleževal političnega življenja. Izvoljen je pa bil za občinskega svetnika na Dunaju. Pokoj njegovi duši!

Storija o nemški hvaležnosti. Vemo vsi, ljudje trpijo, da bi se človek razjokal nad tem trpljenjem. Mnogi so res tudi brisali solze in jokali, ko so nam brali v cerkvi pastirsko pismo prevzvišenega g. knezoškofa, naj vzamemo mestne otroke na kmete. Ganjena po tem pastirskem listu pride nekje v beljaški okolici blagosrečna in premožna gospa k domačemu župniku in pravi, da rada sprejme kakega otroka. Vpraša, ali se je oglasilo že mnogo drugih, da tudi sprejmejo. Pa pravi župnik, da še nihče. Gospa se zelo čudi. Blaga žena pač ni pomislila, da so Slovinci v fari itak siromašnejši, in kar so imeli, so jim vzele „pravične“ občinske rekvizicije, „deutschfreundlich“ Slovinci pa itak ničesar ne dajo, ker imajo s Kristusom prav malo kaj opraviti. Torej gospa

dobi drobno deklico in skrbi za njo, kakor da je res „sprejela samega Kristusa pod streho“, kakor lepo pravi pastirsko pismo. Pa pride čez nekaj časa oče dekličin gledat, kako se godi hčerki, in se kar začudi, kako se je punčka okrepčala. Gospa je to veselje očetovo tudi veselilo in ji je bilo neko majhno plačilo za njeno dobroto. Do sem je storija bolj vsakdanja in nezanimiva, a zdaj poslušnite čudni konec storije. Drugi dan pride mati in pravi, da vzame hčerko domov. Na začudeno vprašanje, zakaj da, pravi: „Dekletu je predolgčas pri vas, ker govorite v hiši vsi — bindiš!“ Pripomnimo: Gospa je rodem Nemka, druga družina seve slovenska. Z deklico so govorili seve vsi nemški, a da bi zaradi desetletne frklje, ki jo vzamejo iz dobrote v hišo, morali kar vsi govoriti nemški — kaj takega si more domišljevati le kdo iz onega naroda, ki je poslanec Tusar pravilno omenil o njem: „Na vsem božjem svetu se ne more nihče pri najboljši volji sporazumeti s tem ljudstvom, tako neolikano, v se zaljubljeno in brezobzirno je!“

Guštanj. (Slovenci, pazite!) Jugoslovane obesa! Kje? V gostilni „Strudl“. Zato, Slovenci, varujte se. Že cel mesec visi na steni znani sramotilni, lažnjivi, hujskajoči oklic zoper Jugoslovane, ki ga je skrparila nemška hinavščina in zloba, in Slovinci v gostilno še vedno zahajajo. Da jih ni sram. Ali ne vidite, da vas ne marajo; morajo li vas še z bičem vun nagnati?

Djekše. (Smrtna nezgoda.) Pri POKERŠNIKU tukaj v Vovberskih gorah se je dne 20. julija Jožef Alijančič, stražnik Rusov, po naključju tako nesrečno zaletel v polodprte hišne duri, da je dobil težke notranje poškodbe. Še tisto noč je bil spreviden ter je drugo jutro umrl. Bil je splošno priljubljen vesel družabnik, dober delavec in veren katoličan. Doma je bil v Tržiču pri Kranju. Ganljivo je bilo, kako bridko so za njim žalovali ravno njegovi Rusi. — Za našo podružno cerkev v Šmihelu so trije kupili lep, bel nov pluviale. Ti blagi dobrotniki so Lovrenc Lobnik Kogelnik, Marjeta Hafner Mežnarca in Mikejeva Klara Rodler.

Črna. (Delavski shod.) Zadnje nedeljo je bil tukaj delavski shod, na katerem je govoril socialni demokrat Sitar iz Ljubljane. Delavci pripovedujejo, da je bil shod brez pravega navdušenja, ker je Sitar le bolj zoper „Jugoslavijo“ govoril, kakor pa za delavske koristi. Zanimivo je, da je oskrbnistvo rudokopne družbe samo naročilo vladnega zastopnika iz Velikovca ter mu dalo na razpolago svoj avtomobil iz Prevalj v Črno in zopet nazaj. Vladni zastopnik pa je povabil v avto tudi g. Sitarja, in tako sta se oba skupno vozila v Črno in nazaj. Na ta način je razumljivo, da je govornik odsvetoval „Jugoslavijo“. Torej politika na delavskem shodu v navzočnosti vladnega zastopnika! Rudokopno oskrbnistvo si je bilo v največjih skrbeh zaradi č. g. Smodeja. Poizvedovalo je v soboto, če pride zopet ta „bavbav“, da bi zopet ne „političiral“ na shodu. C. kr. okrajno glavarstvo naj bi pomagalo! Kako je že rekel Nemeč Bismarck: „Mi Nemci se bojimo Boga in sicer nikogar na svetu!“ Pa menda g. Smodeja tudi! Ako bi se bilo hotelo rudokopno oskrbnistvo prepričati, da č. g. Smodej na shodu dne 4. julija ni „političiral“, potem bi naj poslalo na zborovanje boljšega zastopnika, kakor je g. Štefan, ki se na politiko toliko razume, kakor zajec na boben! Rudokopni družbi pa povemo, da bomo za delavce vse storili, da se jim njihovo obupno stanje zboljša.

Črna. (Prepovedan občni zbor.) Zadnje nedeljo, dne 28. julija, bi se bil imel vršiti redni letni občni zbor „Jugoslovanske strokovne Zveze“ za Črno. Člane smo hoteli povabiti s plakati; zato smo prosili c. kr. okrajno glavarstvo za dovoljenje. Toda politična oblast ne le da ni dovolila plakatiranja, temveč je občni zbor sploh prepovedala, sklicujoč se na to, da je delavstvo itak že razburjeno. Odkod ima c. kr. okr. glavarstvo tako napačne informacije? Naše delavstvo se obnaša popolnoma mirno in dostojno. Če pa vlada razburjenost v glavah rudarskih uradnikov, zakaj bi potem mirni delavci zaradi tega trpeli? Rudarsko oskrbnistvo misli, da je edini gospodar čez celo mežko dolino. Toda poskrbeli bomo, da pride domače ljudstvo do svojih pravic. Glede prepovedi bomo govorili na višjem mestu!

Pokrče. (Nova žrtev) krute vojske je postal Valentin Končič pd. Znidarjev v Ličjivasi. Dne 21. oktobra l. 1914. je šel v vojsko. Bil je eno leto v Galiciji in v Karpatih, tri leta pa na laškem bojišču. Enkrat je ozebel, dvakrat bil ranjen, 19. junija 1918 pa smrtno zadet. Dne 21. junija je bil na pokopališču v Salgareda, okraj Treviso na Laškem pokopan. Za svoje junaške čine je bil odlikovan z veliko in malo in bronasto svetinjo. Kakor je bil doma tih, priden in pošten mladenič, tako se je izkazal na bojišču junaka

Naše žrtve.

in umrl junaške smrti za domovino. Njegov brat Andrej, ki je bil l. 1915. v Galiciji ujet, se vrača iz ujetništva domov, a Foltej se na veliko žalost starišev ne povrne več. Bog mu daj plačilo, žalujočim starišem pa v veri vsidrano tolažbo! Dobro gospode v Celovcu pa prosimo, da se tudi njega pri molitvah in sv. mašah spominjajo!

Pokrče. Na patrocinij farne cerkve sv. Jakoba, dne 28. julija, je imela tukajšnja Marijina družba v počastitev svoje druge zaščitnice, sv. Ane, svoj cerkveni shod. Razume se, da so bili oltarji s cvetjem bogato okrašeni in vse prepleteno z lepimi vencami. Pri prvi sv. maši so skupno sprejeli sv. obhajilo, pri obhodu pa spremljale Najsvetejše kot častna straža. Popoldan so imeli po petih litanijah Matere božje č. g. o. Gabriel nagovor: Kako moramo po zgledu sv. Ane med svetom bivajoči živeti duhovno življenje in sicer v trdni odločnosti napram svetu in v popolni ljubezni do Boga in Marije. Družba ima naročenih 25 „Bogoljubov“ in 10 „Glasnikov“, ki se razdeljujejo tudi med nečlanice. Priglasilo se je že tudi nekaj novink, glavna rezerva se pa bo rekrutirala iz Marijinega Vrta, v katerega kliče deco že sedaj 24 „Angelčkov“.

Kazaze. (Razno iz zadnjih mesecev.) Komaj zraste nad starimi grobovi prva zelena trava, že se odpirajo novi. Slamnikovi materi je sledila zdaj na kraj miru tudi Hobnikova mati v Humčah, ki je umrla dne 12. m. m., previdena s sv. zakramenti za umirajoče, stara 76 let. Ker smo jo nesli k poslednjemu počitku v nedeljo, se je njenega pogreba moglo udeležiti izredno mnogo ljudi. Po trudapolnem delu naj dobro spi! — Tudi na bojišču smo zgubili spet dva mladeniča: Janeza Peteln na Brezi, ki je zadet od granate, moral dne 29. rožnika pustiti svoje mlado nadebudno življenje, in Pavla Schein p. d. Šumahovega Pavla v Humčah, vedno veselega, voljno trpečega, šaljivega, dobrodušnega, izredno močnega, dvakrat že prej ranjenega, od vseh nas, zlasti pa od starišev ljubljene sina naše župnije. Umrl je v poljski bolnišnici Jägerndorf. Več o njem, ko še kaj več zvemo. Mir vajinima dušama! — Dvakrat smo imeli letos že točo, prvokrat ponoči 19. rožnika, drugokrat zvečer dne 25. m. m. Največ škode je naredila toča v Humčah. — En dne 24. 2. 1917 oddani zvon podružnice na Brezi nam je pred kratkim zbiralica zvonov v Lebringu vrnila. Zvonček tehtal samo 21 kg in je bil vlit v 15. stoletju in je, kakor nam je pisal zvonarski izvedenec iz Lebringa, poleg še enega v Višnji gori na Kranskem edini zvon te vrste iz onega časa na jugu države. Prenesli smo ga iz Breze v župno cerkev v Kazazah, kjer naj visi, dokler ne pride čas, da si bomo mogli oskrbeti novih zvonov. Poj zvonček, še mnogim, mnogim rodovom, poj, kliči, vabi!

Božja služba na Macni boše še: 5., 10., 16., 19. in 24. avgusta, potem 14. in 23. septembra in 18. oktobra za gotovo, če ne bo dež.

Guštanj. V italjansko ujetništvo je prišel France Lipovnik p. d. Potočnik na Dobrihah. Bil je zvest naročnik in dopisovalec našega lista „Mir“. Želimo mu srečno vrnitev!

Velikovec. (Wichtl na Koroškem.) Znano je, da vsled prevelikega ozira do nemškutarjev v celi velikovski dekaniji, razven v Št. Rupertu, niso pobirali podpisov za jugoslovansko deklaracijo. Vendar nemškutarji le niso zadovoljni. Na velikovskem „Volkstagu“ so gremeli zoper slovenske duhovnike, pa tudi pri vsaki drugi priložnosti radi zabavljajo čez nje. Pred kratkim so sedeli v tukajšnji gostilni pri Glačniku štirje važenberški nemškutarji in po svoji modrosti, ki jo jim vceplja lutrovska „Bauern-Zeitung“, politizirali. Pa reče eden, da bi bilo najboljšje, če bi slovenske duhovnike poklicali k vojakom in na fronto. Seveda so mu vsi pritrjevali. Glej jih patriotov! Izmed štirih namreč, ki so tako modrovali, so trije oproščeni vojaščine in se silno boje vojaščine in fronte! — Če so tako navdušeni za vojsko in fronto, zakaj pa se ji sami odtegujejo? Pa seveda, kakor je govoril v Slovenski Bistrici nemški poslanec Wichtl „za fronto so Slovenci ravno dobri“. — Slovenski duhovniki se ne boje vojske in ne fronte, saj se jih je veliko priglasilo prostovoljno za vojaške kurate. Vedo pa tudi dobro, da so doma potrebni, in zdaj še bolj, ko je toliko cerkvenih nasprotnikov ostalo doma, da bi motili verno ljudstvo.

Bilčovs. Vsled tehničnih ovir se igra Marijine družbe odloži na nedoločeni čas, pač pa imajo Marijine družbe v Bilčovsu 18. avgusta večji shod.

Za deklaracijo.

Razven zadnjih naznanjenih 696 podpisov za jugoslovansko deklaracijo iz župnije Železna Kapla jih je še 304, tako da je vseh podpisov 1000.

Dobrlavas. (Zopet ena žrtev bitke ob Piavi.) Tukajšnjemu proš. župnijskem uradu je došlo z bojišča vojaško-uradno obvestilo, da je v nesrečni bitki ob Piavi položil svoje mlado življenje na oltar domovine poleg p. d. Boštjana, kakor je „Mir“ že poročal, še en Sinčan in sicer posestnikov sin Ferdinand Urajn. Prideljen je bil nekemu gorsk. strelskemu polku. Padel je 15. junija in je pokopan na mirodvoru v Noventi di Piave provincija Treviso. Njegov oče je prejel od stotniškega poveljstva sledeči dopis: „Povodom junaške smrti Vašega obč. priljubljenega sina so častniki in moštvo naše stotnije zložili za njegove zaostale 100 K. Ljubi gospod Urajn! Blagovolite to malo darilce sprejeti kot zgovorno znamenje vsestranske priljubljenosti Vašega padlega sina, namesto venca, ki ga žal ni bilo mogoče položiti na njegov grob.“ Naj počiva v miru!

Strpuvas pri Šmihelu. Zopet smo izgubili iz naše sredine vrlga mladeniča Franca Vricmana v najlepši dobi življenja, še le v devetnajstem letu. Bil je izboren pevec in Slovenec z dušo in telesom. Prav kratke so bile ure v njegovi družbi. Dne 16. junija 1918 ga je pa Bog poklical k sebi, kjer bo užival zasluženo plačilo. Truplo počiva na laški planini, kjer mu boji tuja zemlja lahka! In njemu kličemo: Na svidenje nad zvezdami! Mladenči.

Koroški gospodar.

Ovčarstvo.

Planine so letos precej slabši izrabljene za pašo kot druga leta. Marsikateri se boji tatov in ne da svoje živine na planine. Tako se pogreša na Svinjski planini že mnogo goved; dan za dnevom se sliši o novih tatvinah. Bolj pa ko se o tem govori in piše, bolj postaja to rokodelstvo popularno in najde vedno več posnemovalcev.

Naravnost nerazumljivo nam pa je, da nakupovalci živine sedaj rekvirirajo tudi že ovce. Vnovčevalnica ponuja na prodaj romunske ovce, domače pleme pa pobira. Tako dela nakupovalec živine iz Železne Kaple. Kmetje tožijo, ko morajo oddajati sedaj, ko imajo na planinah polovico manj ovac, kot lani, da jih nakupovalec sili k oddaji tudi mladih, pod dve leti starih ovac, katere je celo po odredbi ministrstva prepovedano klati. Torej: če se zakoljejo, je to protipostavno, če pa dela s tem vnovčevalnica le trgovino na dobiček ali mogoče le nakupovalec, tedaj pa se nam res čudno zdi, da občine in žandarmerija tak „kšeft“ podpira.

Nova nevarnost za kmečke posle.

Stroj je uničil mnogim družinam priložnost do dela in zaslužka. Tudi na deželi razni stroji jemljejo ljudem priložnost do dela. Bolj kot se stroji vpeljujejo, manj poslov je treba. Prej so mlatili celo zimo; sedaj je opravljeno to delo v par tednih. Ker pa kmet po zimski poslom nima dati dela, jih ne vzame. Morajo ljudje ali v mesto ali v koč.

Zraven mlačeve je po zimski še preja dala dela. S prisiljeno oddajo prediva in sicer vsega in ravnotako tudi volne, je ženskam za zimo vzeto tudi to delo.

Mlačeve ni, preje ni, šivanja ni — ker ni dobiti sukanca — kaj naj delajo dekletke po zimski? Ali lenobo pasejo ali pa naj grede stradati v koč. Naj je potreba po volni in preji še tako velika; nje celotna oddaja ima za kmeta kot posla najslabše posledice. Kmet svojih ljudi ne more več obleči, poslom pa po zimski nima dati dela. In kjer ni dela po zimski, se ne vzamejo posli za celo leto. In če posel nima službe celo leto, gre v mesto, kjer jo dobi. Zahteva po volni in predivu za domačo porabo je torej visoke važnosti in upravičenosti za družabno blaginjo.

Kaj naj storijo kmetje na planinah.

Prvotno se nam je pustilo žito do 17. avg. za domače potrebe. Potem smo morali državi posoditi žito od 1. julija do 17. avgusta. Dana beseda se nam je snedla. Razumljivo! Kjer ni kaj, tudi cesar zgubi svojo pravico! Obljubilo se nam je za vsakih oddanih sto kilogr. žita dva kilogr. sladkorja. Tudi tega ni. Da se nam tudi ta beseda sne, bi bilo pa nedopustno, kajti vlada je morala tedaj, ko je obljubila sladkor, vedeti, ali ga ima ali ne. Kajti tega tudi od vlade s Čerinom vred ne verjamemo, da se je nadejala sladkorja iz Ukrajine. Torej sem z obljubljenim sladkorjem!

Krivica se kmetom godi pa tudi glede cene posojenega žita. Meseca julija in avgusta (—17.) mora kmet rabiti novo žito, za katero bi dobil 55 K za 100 kg in 20—25 K nagrade, ker ga

ta mesec odda. Za posojeno žito je pa dobil le 55 K. Gre mu torej po vsej pravici doklada K 22:50 za sto kilogramov.

To vse pa velja za kmete, ki imajo žetev že junija in julija. Kaj pa naj počnejo kmetje s planin? Žetev je šele sredi septembra. Mesa ne dobijo kot v mestih in industrijskih krajih, žito za julij, avgust in september so morali oddati. Kaj naj jedo? Od treh zjutraj pa do detih zvečer naj izhajajo s prikrajšano racijo. Pa še te jim nihče noče dati. S takim ravnanjem se prisilijo kmetje k prikriivanju in laganju in postane prikriivanje in laganje „čednost“, kajti brez tega pride človek do groznega gladovanja. Ovac si ne upajo vseh zaklati, ker so potem planine brez koristi; saj jih že tako zaradi rekvizicij in tatov ni mogoče izrabiti. Za kmete, ki žanjejo šele avgusta ali septembra, je za vlado dolžnost izpolniti dano besedo, ker jo lahko izpolni s tem, da jim dá žito iz avstrijskih žetev v juniju in juliju. Beseda za besedo; zvestoba za zvestobo!

Prevzemne in oddajne cene za krompir.

Za nov krompir veljajo za vsakih 100 kg prevzemne cene: a) za navadni krompir od 30. jul. do 10. avg. 68 K, od 11. do 22. avgusta 52 K, od 23. avg. do 3. sept. 36 K, od 4. sept. 20 K; b) za kifeljčke od 30. julija do 10. avg. 98 K, od 11. do 22. avgusta 82 K, od 23. avg. do 3. sept. 66 K, od 4. sept. 50 K. Oddajna cena se je tako določila, da se k prevzemni ceni doda 5 K 50 v. Razen teh prevzemnih cen se izplača posestniku, če mora peljati krompir dalje ko 10 km in bliže ko 20 km, 1 K in čez 20 km 2 K.

Izvoz konj iz Ogrske. Za izvoz konj iz Ogrske je vsled odredbe kr. ogr. ministrstva treba prevoznega lista in nakupne legitimacije. Prvega daje ogrska živinsko- in krmilno-prometna akcijska družba v Budimpešti „Eski-ter 5“, kjer se dobé posebni blanketi. Nakupno legitimacijo dajo pri nas politične oblasti I. inštanice.

Raznoterosti.

Strašna nesreča se je zgodila 25. jul. zjutraj ob štirih na železniškem mostu v Mariboru. Štirje vojaki so z glavnega kolodvora šli, da si skrajšajo pot, čez most. Sredi mosta sta jih srečala križajoča se brzovlaka. Eden vojak je bil takoj ubit, drugega je zmečkalo do smrti, tretjega je vrgel stroj čez most v Dravo in le četrti se je rešil ter pribežal nazaj na glavni kolodvor povadati, kaj se je zgodilo.

Zunanji minister Burian okraden. Iz Dunaja poročajo, da je bil aretiran ogrski vojak Fran Hojda, ker je v družbi z dvema civilnima tovarišema ukradel zunanjemu ministru grofu Burianu 20 kilogramov masti, več zavojev posušenega mleka in 150 jajec. Hojda je obsojen na dve leti težke ječe.

Bivši ogrski ministrski predsednik Lukač in cestni ropar. Iz Marijinih varov na Češkem poročajo, da je na samoti nenadoma iz skrivališča stopil pred bivšega ogrskega ministrskega predsednika dr. Lukača človek, ki je zahteval denarnico. Lukač pa je prebrisan gospod. Zato nosi v enem notranjem žepu denarnico polno bankovcev, v drugem pa prazno. Segnil je v žep, kjer je bila slednja in jo izročil človeku, ki je nato pobegnil v gozd.

Zapor za generale. Francoski ministrski svet je sprejel zakonsko predlogo, v kateri se določa za generale, ki so pred sovražnikom polomili, zapor od dveh do petih let.

Milijon lir nagrade so dobili mornarji onega italijanskega podmorskega čolna, ki je potopil našo vojno ladjo „Szent Istvan“.

V Moskvi več tisoč aretiranih. Boljševiki skušajo protirevolucijo s silo potlačiti. V Moskvi je bilo več tisoč socialnih revolucionarcev aretiranih, po drugi vesti več sto ustreljenih. Ječe so prenapolnjene, časopisje prepovedano. Maše zadržane za umorjenim carjem so boljševiki s silo prepredili.

Književnost in umetnost.

Apostolski molitvenik. Izdalo Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem Device Marije. V Ljubljani 1918. Tiskala Kat. tiskarna. Cena vezanemu izvodu K 280. — To je lično vezan molitvenik, katerega namen je predvsem, pospeševati misijonsko misel za zedinjenje vzhodne cerkve s katoliško cerkvijo. V prvem delu je poljuden, znanstveno popolnoma zanesljiv pouk in pregled vzhodni cerkvi, o verskih razlikah, o vzhodnem obredu in o vzhodnih katoličanah. To je nekaj poljuden katekizem o pravoslavju in o vzhodnem cerkvenem vprašanju. Molitvenik obsega vse navadne molitve in je v njem vrhtega

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Delniška glavica: K 10.000.000.

Rezervni zaklad: K 1.500.000.

Prodaja srečke razredne loterije.

Kolodvorska ulica št. 27.

Centrala v Ljubljani.

Podružnice: Celje, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev vseh vrst.

Srečke na obroke, promese k vsem žrebanjem.

mного novih molitev; zlasti lepe so molitve, povzete iz vzhodnih cerkvenih očetov in iz vzhodne liturgije. Slovenci smo po svojem jeziku in legi predvsem poklicani za razširjanje katoliške vere na krščanskem vzhodu, za zedinjenje razkolnikov s katoliško cerkvijo. Že nepozabni škof Martin Slomšek je ustanovil v ta namen l. 1851. bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki je lepo napredovala, po Slomšekovi smrti pa začela hirati. L. 1891. so nekateri goreči moravski duhovniki bratovščino sv. Cirila in Metoda pozivili in izpopolnili. Ustanovili so „Apostolstvo sv. Cirila in Metoda pod zavetjem preblažene Device Marije“, ki ima svoj sedež na Velehradu na Moravskem, kamor je letos na praznik sv. Cirila in Metoda priromalo nad 30.000 romarjev iz vseh delov slovanskega juga in severa. Apostolstvo se je l. 1909 uvedlo v ljubljanski škofiji, naslednje leto v zagrebški, odtam se je razširilo po drugih hrvatskih škofijah. Razen Čehov, Slovencev in Hrvatov sodelujejo pri Apostolstvu še katoliški Rusini, Bolgari in drugi narodi. V ljubljanski škofiji ima Apostolstvo nad 20.000 udov, v zagrebški nadškofiji pa nad 12.000. L. 1914. je bilo že vse pripravljeno, da se Apostolstvo vpelje v goriški nadškofiji, pa se je vsled vojske morala stvar odložiti. Po prizadevanju ljubljanskega Apostolstva se je v lavantinski škofiji obnovila bratovščina sv. Cirila in Metoda. Apostolstvo je misijonska družba za razširjenje katoliške vere med Slovani in za zedinjenje vzhodne cerkve. Dosedaj smo Slovenci za to misijonsko delo vse premalo storili, veliko manj kakor za splošne misijone. V prihodnosti bo glavna naloga Apostolstva, da vzgoji goreče apostole cerkvenega edinstva. Vzgoja novega duhovskega naraščaja vzhodnega obreda je poglobljena podlaga vzvišenega dela za zedinjenje ločenih bratov s katoliško cerkvijo. Apostolstvo bo v ta namen zgradilo apostolsko misijonišče za krščanski vzhod in zbira v ta namen darove, ki se pošiljajo na naslov: Apostolstvo v Ljubljani. Slomškovo geslo je bilo: „Molitev in miloščina sta dve peruti, po katerih leti evangelijski glas po vsej zemlji.“ Molitvenik je primeren za preproste, a tudi izobraženci bodo v njem našli mnogo zanimivega in koristnega. Najtopleje priporočamo.

Lastnik in izdajatelj: **Gregor Einspieler**, prošt v Tinjah.

Odgovorni urednik: **Otmár Mihálek**.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu. Telefon 179.

Daj nam mir, Gospod!

Enoglasna pesem s harmonijem all orglami. Partitura 35 h pri skladatelju A. Kosi, šolski ravnatelj, Središče, Štaj. (V znamkah!) Istotako se dobi pri njem „Nab. ljudske pesmi“ I. in II., znižana cena à 80 h.

Darovi.

Za gladno dečo Primorske se je v Zvabeku v počestitvi spomina sv. Cirila in Metoda nabralo: po 20 kron: Feliks Lutnig, Liza Glavar, Neimenovan; po 10 kron: K. D., Lonka Kumprej, Jurij Krainz, Županovi, Marija Rudolf, Karol Krištof, Marija Skubl, Neža Skubl, Jožef Hojnik, družina Zvacar, Avgust Pistotnik; po 6 kron: Franc Stergar; po 4 kron: Frančiška Sokol; po 3 kron: Ljudmila Mihev, Jera Zechner, Viktorija Zvancer, učenka; po 2 kroni: Lorenc Brančurnik, Roza Messner, Katarina Potočnik, Marija Skubl-Hanzar, Marija Kolter, Marija Katz, Helena Skubl, Ivan Zechner, Marija Zechner, Ivan Sadnik, Kumer, Katarina Štefan, Jera Ždovo, Korneli Tanas-Rus ter učenca Jožef Mlinar in Jožef Lutnik; po 1 krono: Jurij Rudolf, Marija Jernej, Lekša Potočnik, Katarina Mihev, Jakob Burger,

Lindl, Neža Zidej; po 20 vin.: Egidij Lindl. Skupaj 228 K 20 vin. Poslano nam svoto 228 K 20 vin. smo odposlali na „Odbor S. H. S. žena za siročad“, Zagreb, Kipni trg 9, kamor naj se pošilja ves na narodni praznik sv. bratov Cirila in Metoda darovani denar za slovenske stradajoče otroke, ki pojdejo na prehrano na Hrvatsko.

Izjava.

Gospod **Županc** pd. **Piskernik**, župan v Beli, me je tožil, ker sem nekje trdil, da si je moko, nakazano belski občini, pridrževal. Izjavljam, da obžalujem to svojo nepremišljeno in neresnično trditev, za katero nisem imel nobenega povoda in nimam niti najmanjšega dokaza. Prosim ga tem potom javno za odpuščanje. Zahvaljujem se mu tudi, da je hotel odstopiti od nadaljnega sodnijskega zasledovanja moje osebe pod pogojem, da poplačam sodnijske stroške in podam to izjavo v „Miru“ in v „Kärntner Tagblattu“.

Matej Mohar pd. **Jereb**
Mlinčje pri Žitarivasi.

Mizarskega vajenca

sprejme takoj mizarski mojster
Rajnhart v Dobrlivasi.

Častna izjava.

Obžalujem, da sem kuharico gospodično **Kati Smekal** z napačnimi vestmi razžalil in jo s tem prosim odpuščanja.

Fric Robl l. r.

Ženitna ponudba.

Mladenič se želi priženiti na kakšno večje ali srednje posestvo na Koroškem ali Štajerskem. Je lastnik večje domačije ter ima še sedaj 10 glav goveje živine. Ko se po vojski razmere razjasnijo, bi prodal svojo domačijo. Star je 28 let in prost vojaščine. Želi se seznaniti z mladenko ali vdovo do 26 let.

Ponudbe na upravništvo lista »Mir« v Celovcu št. 31. Priložiti je znamko.

100.000

se popolnoma iztrebijo s podgansko smrtjo. Če ne pomaga, denar nazaj. 100 zahvalnih pisem. Cena 4 K, 3 škatljice 9 K. Stenice, uši, bolhe, ščurke uničuje z zalogo vred korenito „Thiera“. Cena 3 K, 3 kartoni 7 K, prašek zoper uši zraven 2 K.

KEMENY, Košice (Kassa), poštni oddelek 1210/60, Ogrsko.

Podgane, miši

hvaležni odjemalci potrjujejo, da *Korinjski pokončevalec „Rialbasam“* v treh dneh brez bolečin odstranjuje kurje oči, bradavice, trdo kožo. Uspeh jamčen. Cena 3 K, 3 lončki 7 K, 6 lončkov 11 K. **Zobobol** odpravlja „Fides“, če trdovraten revmatizem povzroča zobobol, kadar so vsa sredstva odrekla in če so zobje votli. Če ni uspeha, denar nazaj. Cena 3 K, 3 škatljice 7 K, 6 škatljic 11 K. Nič več zobne kamene nasade, nič več slabega duha iz ust! Srečno bele zobe dobiti po zobnem fluidu „Ziris“. Takojšnji učinek! Cena 3 K, 3 steklenice 7 K.

Brez karte za milo

se dobiva dosedaj še po ničem drugim prekošeno **brezmaščobno FANIA** v trdih kosih **pralno sredstvo** za **umivanje in kopaње**. Se rabi brez vsake škode. Nikaka glina! Izvrstno blago za preprodajalce. Karton s 36 kosih lepo opremljeno K 30.— pri **M. Jünker, Zagreb št. 16, Petrinjska 3/III (Hrvatsko).**

„Victoria“ varnostni ključ je popolnoma razprodan!

Za zdaj se sprejmejo naročila le v predznambo za poznejšo izvršitev, ker tovarna ne more ogromnega števila prejetih naročil tako hitro izvršiti.

Čas, kdaj bo mogoče varnostni ključ zopet razpošiljati, se bo na tem mestu naznanil.

Ključev za omare in pisalne mize sploh ni mogoče več izdelovati, ker manjka potrebne medene kovine.

Prednaročila naj se pošljejo na: Glavni zastop „Victoria“-tovarna ključev v Zagrebu 27, Trenkova ulica št. 12.

Paramente

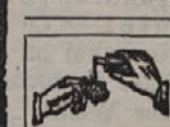
kakor mašna oblačila, pluviala, vela, plaščke za ministrante, cerkveno perilo, birete, kolarje, šmizete, kelije, ciborije, monštrance, zvončke itd., križe, sohe v bogati izbiri po nizkih cenah ima v zalogi **oddelek za paramente Jožefovega društva v Celovcu.**

Miši — podgane — stenice — ščurki.

Izdelovanje in razpošiljatev preizkušene radikalno učinkovitega uničevalnega sredstva, za katero dohajajo vsak dan zahvalna pisma. **Za podgane in miši K 5.—; za ščurke K 5.—; tinktura za stenice 2 K; posebno močna „Prevasil“ tinktura za stenice K 3.50; uničevalno moljev K 2.—; prašek proti mrčesu K 1.50 in K 3.—; sem spadajoči razpraševalec K 1.20; tinktura proti ušem pri ljudeh K 1.50; mazilo za uši pri živini K 2.—; prašek za uši v obleki in perilu 2 K; tinkt. za bolhe pri psech K 1.50; tinkt. proti mrčesu na sadnju in zelenjadi (unič. rastlin) 3 K.** Pošilja po povzetju **Zavod za pokončevanje mrčesa**

M. Jünker, Zagreb 16, Petrinjska ulica 3.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las, ki rdeče, svetle in sive lase in brade za trajno temno porbarva. 1 steklenica s poštnino vred K 3.25.

Rydyol je rožnata voda, ki pordeči blede lase. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2.45. — Povzetje 45 h več. — Naslov za naročila:

Jan. Brolich, drožerija pri angelu, Brno 638, Morava.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica
št. 7.